

Tisztelt Gyászoló Család, Tisztelt Gyászoló Gyülekezet!

Gurics György ezredes, a nagyszerű ember, apa, katona, sportember, barát, edző búcsúztatására gyűltünk most össze az ő szeretett városának temetőjében. Az már elhangzott az előbbieken is, hogy Gyuri bácsi Dunapentelén, ahogy ő emlegette Pöntelén született, és a város Sztálinváros, majd Dunaújváros néven is nagy szerepet játszott további életében.

Itt kezdte elemi iskolai tanulmányait, majd Adonyban folytatta, ahol később a középiskolát is végezte 1939 és 1943 között. Az iskola elvégzése után 1943-ban újra Dunapentelén a labdarúgócsapat oszlopos tagja lett. 1943 szeptembere és 1945 januárja között ugyanitt a Községháza dolgozója volt. 1945 januárjában a labdarúgás is szerepet játszott abban, hogy felkerült Budapestre. A fővárosban, mint ipari tanuló a Ganz és Társa Rt-ben (a későbbi Ganz-Mávagban) kezdte meg inas éveit és ezzel egy időben kezdte a komoly sportéletet. Kezdetben, mint labdarúgó, röplabdázó, ökölvívó és csak mindezek után lett birkózó. 1948-ban kéthetes birkózó edzés után az első versenyén harmadik, majd egy hét múlva második lett. Ettől kezdve a birkózás szerelmese. A tanonc időszak után ugyancsak a Ganz Vagon és Gépgyárban műszaki tisztviselő. Első edzője Balázs János volt.

1950-ben lett hivatásos katona. 1950. augusztus 26-án vonult be a HM Önálló Sportszázadhoz, ahol tanfolyami hallgatóként, beosztott tisztként szolgált. 1951. március 31-én lett hadnagy, majd a tanfolyam elvégzése után 1953. november 7-én léptették elő főhadnaggyá. Ekkortól 1957. április 19-éig tanfolyam hallgatói, majd sportolói beosztásokat látott el a Sztálin Katonai Akadémián és a Budai Karhatalmi Ezrednél. Közben 1954. november 7-én előléptették századossá. 1957. április 19 és 1958. január 21-e között beosztott tiszt volt az 1. Forradalmi Ezrednél. 1958. január 21 és 1958. július 7-e között Budapesten, a Honvéd Sportközpontban sportinstruktorként szolgált. 1958. július 7-e és 1960. december 1-je között a Budapesti Honvéd Sportegyesületnél motorállomás parancsnok-helyettes. 1960. december 1-jén a Sztálinvárosi Járási Kiegészítő Parancsnokságára került, a Személyügyi Csoportfőnökség Rendelkezési Csoport állományából. Ebben a beosztásában sok tehetséges sportolót hozott magával a város örömeire. Az itt szolgált idő közben edzősködött a Sztálinvárosi Vasasnál, majd a Dunaújvárosi Vasasban. 1961. július 15-én előléptették őrnagynak. 1963. július 31-én visszahelelyezték Budapestre a Budapesti Honvéddhoz, ahol élsportolói beosztásban szolgált. 1969. április 4-én léptették elő alezredessé. 1975. november 1-jén vezényelték az Országos Testnevelési és Sporthivatalhoz, ahol a Magyar Néphadsereg Személyügyi Csoportfőnökség Rendelkezési Állományából teljesített szolgálatot, mint más szervekhez vezényelt. 1979-ben vonult nyugállományba. Parancsnokai ekkor terjesztették fel az ezredesi kinevezésre.

Munkáját több katonai és polgári kitüntetéssel ismerték el: Megkapta a Magyar Népköztársaság Sportérdemérem arany fokozatát (1952), a Szolgálati Érdemérmet (1955), a Haza Szolgálatáért Érdemérem arany fokozatát (1958), a Szocialista

Munkáért Érdemérm (1958), a Szolgálati Érdemérm 10 év után (1961), 15 év után (1966), 20 év után (1971), 25 év után (1976), a Magyar Népköztársaság Sportérdemérm arany fokozatát (1962), a Munka Érdemérm 1964, 1968), a Magyar Köztársasági Érdemrend Tisztikeresztjét.

1970-ben szerzett edzői oklevelet a Testnevelési Főiskolán. 1972-ben lett mesteredző. 1961-ben az év sportolójának választották.

A népszerű „Odüsszeuszt” minden idők legsikeresebb magyar szövetségi kapitányaként tartják számon, és a magyar válogatott sikeres edzőjeként számtalan neves birkózó nevelője volt. Versenyzői (Polyák Imre, Varga János, Kozma István kétszer és Hegedűs Csaba) öt olimpiai aranyérm, egy ezüst- és hét olimpiai bronzérm, tíz világbajnoki és nyolc Európa-bajnoki címet nyertek. A bajnokok közül Polyák Imrével és Kozma Istvánnal immár az égi birkózócsarnokokban népszerűsítik szeretett sportágukat, a másik két legendás tanítvány, Hegedűs Csaba és Varga János pedig itt a sírnál róják le kegyeletüket.

A Budapesti Honvéd Halhatatlan Tagjának választotta. 2009-ben, a nyolcvanadik születésnapjának tiszteletére megkapta a FILA-érdemrend arany fokozatát. Hoppe Pál–Szabó Ferenc: Csillagok angyalbőrben című könyvében „Birkózás – A Gurics Gyuri, meg a Fuszek Feri” címmel fejezet szól életéről. Az azóta sajnos elhunyt szerzőtársammal a Katonaolimpikonok című könyvünkben állítottunk emléket Gyuri bácsinak.

Búcsúzik tőled feleséged, hű társad, Pásztor Erzsébet, aki szintén élsportoló volt, az 1965-ben Dortmundban világbajnok magyar női kézilabda csapat kapitánya. Búcsúznak szerető fiaid, Attila és György, unokáid, rokonaid.

Mint a Magyar Honvédség Halottjától búcsúzik a Honvédelmi Minisztérium, a Honvéd Vezérkar és a Magyar Honvédség vezetői és beosztott állományai. Búcsúzik a Magyar Olimpiai Bizottság és a Magyar Olimpiai Akadémia. Az egyesület Halhatatlan Tagjától őszinte és mély részvétellel búcsúznak a Budapesti Honvéd Sportegyesület vezetői, sportolói.

Mint katona, és mint a MOB Emlék és Hagyományőrző Bizottságának, a Magyar Olimpiai Akadémia Tanácsának és a Budapesti Honvéd elnökségének tagja ígérem, hogy Gurics György, Gyuri bácsi emlékét méltóképpen megőrizzük.

Nyugodj békében Ezredes Úr!